

Venkovan kluk, ve městě zlých,
se srdcem na dlani,
hledá šanci jak prorazit,
míchá klíh, dostat ho k tanci,
Poznali bychom,
že je Bůh, šel by fér,
v botách slámu, brambory v ranci,
hůl z módy, hej,
hody hody, hody hody doprovody
nemůže hrát
když nedaj mu tágo přitom by stačil,
jen jeden malej štouch
Hej! Hej! On by ho dal

Jak jen štěstí svému vstříc o krok jít,
jak jen štěstí svému vstříc o krok jít
Tvoje srdce ho přitahuje čím dál víc,
jak buší si vesele,
tvoje srdce ho přitahuje čím dál víc,
o jeee

Venkovan kluk ve městě zlých,
se srdcem na dlani,
umírá touhou poznat pravdu, zvítězit.
A zanedlouho říká si umělec - moderátor,
kdo ho zaplatí, tomu slouží,
vysouší louži cizí viny
a pak z limuzíny do limuzíny,
luxuje koks dlouhým brčkem,
protože neví už, jak dál
chce věřit a čeká

Jak jen štěstí svému vstříc o krok jít
jak jen štěstí svému vstříc o krok jít
Tvoje srdce ho přitahuje čím dál víc
jak buší si vesele
tvoje srdce ho přitahuje čím dál víc,
o jeee
Tvoje srdce ho přitahuje čím dál víc
jak buší si vesele
tvoje srdce ho přitahuje čím dál víc,
o jeee

Venkovan kluk ve městě zlých,
se srdcem na dlani,
natrh' si kabát do louže šláp'
potlesk stich', bolí hlava
lapananuma, lapumbem,
postupně ztloust, v noci se potácí
od baru k baru, tlustý, tenký
vypráví vyprávěnky, kupuje chlast,
cin cin - zano, v nádražní knajpě
každý ráno, cin cin - zano,
všem, všem, všem, všem, všem, je!

Jak jen štěstí svému vstříc o krok jít
jak jen štěstí svému vstříc o krok jít

Tvoje srdce ho přitahuje čím dál víc
jak buší si vesele
tvoje srdce ho přitahuje čím dál víc,
o jeee
Tvoje srdce ho přitahuje čím dál víc
jak buší si vesele
tvoje srdce ho přitahuje čím dál víc,
o jeee